

"Herren är min herde" så börjar en av de mest älskade psalmerna i psaltaren (Psalm 23 i Bibeln). Det är veckans psaltarpsalm.

I en tid där vi inte får mötas känns livet emellanåt ganska tomt och för några av oss kan ensamheten och isoleringen nästan bli övermäktig.

Om Du lever i en relation som är destruktiv och kanske också våldsam blir denna isolering inte den möjlighet till retreat och vila som den annars skulle kunna vara. Ditt liv är svårare än annars. Hör gärna av dig! Det finns hjälp.

Om Du är ensam kanske böcker, TV, telefon och internet kan hjälpa en bit på vägen.

"Herren är min herde" signalerar ändå att helt ensam och isolerad är ingen av oss. Detta är en bönens tid och trots att vi firat påsk är det fortsatt en tid som tränar oss i att kunna avstå, att fasta. Inte i någon traditionell mening. Det handlar inte om att avstå vissa, i förväg bestämda, maträtter. Nu handlar det främst om att leva utan sociala mötesplatser, fasta från församlingsgemenskap. Vi tvingas till och med till något så absurt som en fasta från Herrens måltid.

Det som då finns kvar som vår livlina är bönen. I bön kan vi mötas liksom innanför tid och rum. Där väntar oss alltid Gud. Innanför tid och rum finns för oss lugna vatten och gröna ängar. Där väntar Jesus Kristus och ger oss ny kraft. Inte ens när mörkret griper omkring oss behöver vi vara rädda för han är med oss!

Bön är inte bara ord, det viktigaste är kanske att lyssna. Det innebär att vara i stilla uppmärksamhet. Meditation kallas det med ett annat ord. Det är också en del av bönen.

I Johannesevangeliets text den här veckan (Joh 10:22-30) säger Jesus att han är Herde och om vi vill vara hans får så lyssnar vi till hans röst och följer honom. Han känner oss och han ger oss evigt liv och vi ska aldrig någonsin gå under. Det finns all-tid hopp!

Jag ber varje dag för församlingen och ber Gud att vi ska kunna växa i gemenskap och samhörighet trots allt. Vi är olika och kommer till församlingen med olika bakgrund, erfarenheter, behov och längtan. Vi förstår inte alltid varandra och ibland gör vi varandra illa fast vi har de bästa intentioner.

Tänk om vi alla under denna pandemi kunde be för varandra och församlingen. Då kommer gemenskapen med Gud och varandra växa.

Om Du vill får Du gärna maila till mig om Du har något böneämne som Du vill att vi ska be för.

Du är inte ensam. Herren är vår Herde och han är med oss alla dagar till tidens slut!

Kjerstin Petrelius Allard
Präst och församlingsherde i Berga församling
Kjerstin.petrelius-allard@svenskakyrkan.se